

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 11P/191/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714212554
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2015:3714212554.2

Rozhodnutie

Okresný súd Považská Bystrica, samosudca JUDr. Ivo Hlucháň, vo veci starostlivosti súdu o mal. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpená opatrovníkom ÚPSVaR Považská Bystrica, dieťa rodičov P., zdravotná sestra a F., živnostník, právne zastúpený advokátom JUDr. Ing Elena Divko, Gorkého 1/ A, Skalica, o návrhu otca o zníženie výživného takto

rozhodol:

Súd návrh otca o zníženie výživného **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Otec sa svojim návrhom domáhal zmeny rozhodnutia Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp. zn. 11P/57/2014, v časti týkajúcej sa výživného na mal. Y. a to tak, že žiadal znížiť výživné zo sumy 250,- Eur na sumu 100,- Eur mesačne dôvodiac, že od poslednej úpravy výživného došlo k podstatnej zmene pomerov, nakoľko nemôže pracovať v Nemecku, s tým, že má kožnú chorobu.

Matka s návrhom otca nesúhlasila. Opatrovník s návrhom otca nesúhlasil.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom otca, matky, opatrovníka, oboznámením sa pripojeným spisom 11P/57/2014, najmä rozsudkom, oboznámením sa listinným dôkazom a to zmluvou o nájme, daňovým priznaním zo strany otca, peňažným denníkom zo strany otca, príjmom matky, lekáorskými potvrdeniami a zistil nasledovné:

Rodičia maloletej nie sú manželia, nakoľko rozsudkom tunajšieho súdu sp. z. 11P/57/2014-11, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.mája 2014 bolo manželstvo rodičov rozvedené. Na čas po rozvode súd zveril maloletú Y. do starostlivosti matky a otcovi určil výživné po 250,- Eur mesačne. Súď pri úprave výživného vychádzal z toho, že rodičia schválili dohodu, kde otec uviedol na pojednávaní, že zarába 2000,-eur mesačne, matka dostáva príjem cca 500,- Eur mesačne. Inú vyživovaciú povinnosť ani jeden z rodičov nemal.

V súčasnej dobe otec odôvodnil svoj návrh s tým, že prestal pracovať v Nemecku, nakoľko má kožnú chorobu. Podľa potvrdenia MUDr. Jarmily Jurčíkovej, praktického lekára, otec trpí ekzémovým ochorením. Podľa tohto potvrdenia nemá pracovať v prašnom prostredí. Po preliečení nepracovať s lepidlami bez ochranných rukavíc. K tomuto otec uviedol, že síce je možné, aby pracoval s rukavicami podľa lekárskej správy, avšak kvôli citu v rukách ako obkladač takto robiť nemôže. Zároveň však potvrdil, že naďalej pracuje ako murár s odôvodnením, že nepracuje výlučne len s lepidlami, a prácu strieda. Takže nie je stále v kontakte s lepidlami, ktoré mu škodili. Otec uviedol, že daňové priznanie za rok 2014 nemá, predložil však daňové priznanie za rok 2013, z ktorého mal súď za preukázané, že podľa tohto daňového priznania mal príjmy zo živnosti 31 334,- Eur, výdaje mal stanovené na sumu 25 631,- Eur zaokrúhlene. Základ dane mal stanovený na sumu 5 702,- Eur. Nakoľko za rok 2014 ešte nemal

spracované účtovníctvo, súd vyzval otca, aby za tento rok predložil peňažný denník. Z peňažného denníku mal súd za preukázané, že otec mal pravidelne za rok 2014 príjmy a to uhradenie faktúr cca medzi 2800 až 3000,- Eurami. Na druhej strane však mal otec výdaje uvedené ako cestovné náklady, dokonca v určitom mesiaci tieto cestovné náklady presahovali až 7 000,- Eur mesačne. Na otázku súdu, čo za cestovné náklady predstavujú tieto výdaje uviedol, že k tomu sa nevie vyjadriť, nakoľko účtovníctvo mu robí účtovníčka. Uviedol však, že sú to náklady na cestu do Nemecka a späť. Naďalej otec potvrdil, že pokiaľ pracoval v Nemecku, dosahoval príjem 2 500,- Eur mesačne.

Podľa potvrdenia zamestnávateľa matky, matka dosahuje hrubú mzdu 600,-Eur,po odrátaní nevyhnutných položiek dosahuje matka príjem vo výške 186,-Eur netto. Otec ďalej uviedol, že za byt platí v Žiline, ktorý si prenajal 481,- Eur, o čom predložil aj zmluvu. V byte žije sám. Iným spôsobom na dieťa neprispieva. Matka naďalej býva v byte, za ktorý platí 198,-Eur, škôlku 30,- Eur. Dcéra chodí na tanečný krúžok, kde platí 19,- Eur, výtvarný krúžok 20,- Eur za rok. Býva často chorá, dopláca na lieky. S dieťaťom sa otec stretáva každý druhý víkend a to tak, že jednu noc u neho dieťa spí.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine, rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej z dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností, potrebných na rozhodnutie . Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje 20 násobok sumy životného minima.

Z vykonaného dokazovania mal potom súd za preukázané, že od poslednej úpravy výživného nedošlo k takej zmene pomerov na strane otca, ale ani matky a dieťaťa, ktorá b odôvodňovala novú úpravu výživného. Otec svoj návrh odôvodňuje absolútne nereálnymi podkladmi. Na jednej strane tvrdí, že sa mu príjem diametrálne znížil z dôvodu ukončenia práce v Nemecku pre chorobu. Jednoznačne však otec na druhej strane uviedol, že pokiaľ pracoval v Nemecku, zarábala 2500,- Eur. Podľa daňového priznania za rok 2013 , kedy evidentne otec pracoval v Nemecku, vychádza otcovi príjem vo výške cca 390,- Eur, čo je absolútne nereálne číslo, vzhľadom k samému prehláseniu otca, koľko zarába. Už len samotné platenie za byt je vyššie, ako deklaruje príjem. Takže tieto údaje súd vôbec nemohol brať do úvahy ako relevantné. Za rok 2014 otec predložil doklad v podobe peňažného denníka, kde jednoznačne mal súd za preukázané z tohto peňažného denníka, že otec má prakticky pravidelné platby cez 2000,-Eur mesačne ako príjem. Výdaje mal otec uvádzané čisto len položku cestovné. Boli to horibilné sumy aj vo výške 7000,- Eur mesačne, čo je absolútne nepredstaviteľné, aby pri príjme, že zarobí 2500,- Eur , mal náklady spojené s prácou 7000,-Eur. Teda náklady spojené len s dostavením sa do práce. Jednoznačne podľa názoru súdu nie je možné, aby si otec účtoval takéto položky, teda cesty z Považskej Bystrice do Nemecka a späť. Tieto údaje sú absolútne irelevantné, zavádzajúce a jednoznačne neodzrkadľujú skutočný príjem otca, čo aj sám otec uviedol, že jeho príjem je podstatne vyšší, ako skutočne deklaruje. Samotná táto skutočnosť je vysoko protispoločenská, protiprávna a takéto konanie zo strany otca, čo sa týka jeho zdaňovania, hraničí až s trestnou právnou zodpovednosťou. Nie je možné, aby súd vychádzal z takýchto údajov, ktoré vôbec neodzrkadľujú skutočné majetkové pomery otca a preto aj s ohľadom na § 63 ods. 1 Zákona o rodine je možné predpokladať, že otec si neplní v zmysle tohto ustanovenia jeho zákonnú povinnosť skutočne deklarovat' pravdivo svoje príjmy, ktoré podliehajú dani z príjmu. V takomto prípade potom naozaj súd môže predpokladať tzv. zákonnú fikciu , že príjem otca predstavuje

20 násobok sumy životného minima mesačne. Aj z takejto sumy, ktorá možno nezodpovedá realite, je potom možné otcovi výživné upraviť.

Skutočnosť, že otec nemôže robiť s lepidlami, súd potom ani nepreveroval, či a do akej miery je obmedzený alebo neobmedzený pri práci, nakoľko otec naďalej pracuje v stavebníctve s odôvodnením, že práce strieda. Naopak súd dospel k záveru, že už aj pôvodné výživné pri rozvode 250,-Eur tvorí len desatinu príjmu otca a toto výživné mohlo byť upravené na vyššiu sumu, čo by pri majetkových pomeroch otca tento jednoznačne platiť mohol. Nakoľko však otec nad rámec výživného žiadnym závažným spôsobom neprispieval na maloletú, súd dospel k záveru, že výživné také, aké je určené je adekvátne k potrebám dieťaťa, je v možnostiach otca, aby takéto výživné platil a z pohľadu aj majetkových pomerov matky sa jedná o sumu reálnu. Z týchto dôvodov potom súd návrh otca ako nedôvodný zamietol a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba doložiť potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. musí obsahovať označenie rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolávateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nepodaním odvolania v zákonnej lehote sa rozhodnutie stáva právoplatným a vykonateľným.

Ak povinný dobrovoľne neplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.